Guillermo Solimán MARTÍNEZ (1900-1984)

Landschap met Wiedsters, zonder datum. (150 x 190 cm)

Martínez werd in 1900 geboren in La Plata (Argentinië) en overleed er in 1984. Hij volgde zijn opleiding aan de toenmalige Hogere School voor Tekenen van de Nationale Universiteit van La Plata (UNLP), waar hij les kreeg van Antonio Alice en Antonio Pagneux. In 1921 behaalde hij zijn lesbevoegdheid in tekenen en werd hij bekroond op de Nationale Salon voor Decoratieve Kunsten. Dankzij een beurs kon hij in 1924, zoals vele Argentijnse kunstenaars van zijn generatie, zijn opleiding in Europa vervolmaken. Gedurende negen jaar reisde hij door Duitsland, Oostenrijk, Italië, Spanje, België, Rusland en andere landen. Hij verbleef in de Italiaanse Alpen, aan de Noordzeekust en in Vlaanderen.
Een tijdlang had hij zijn atelier in Latem, waar hij eerst in de Latemstraat en later in de Koperstraat woonde. In die periode verdiepte hij zich in de plein-airschilderkunst; het werk *Landschap met Wiedsters* vormt hiervan een zeldzaam en tastbaar getuigenis. In Vlaanderen onderhield hij vriendschappelijke banden met onder meer Albert Servaes en Jacob Smits. Zijn werk werd er ook publiek getoond: in 1930 in Brussel (Galerij Themis), in 1931 in Gent (Galerij Billiet) en in 1933 opnieuw in Gent (Kunst- en Letterkring). In 1934 keerde Martínez terug naar Argentinië, waar hij een internationale carrière uitbouwde met tentoonstellingen in New York en deelname aan de Exposición Panamericana.
Academisch groeide hij uit tot professor aan de Katholieke Universiteit van La Plata, een functie die hij uitoefende tot zijn pensioen in 1965. Reeds vanaf 1944 had hij zich deels teruggetrokken op het platteland in *Villa Elisa* (district La Plata). Aan de universiteit doceerde hij zijn plein-airtechniek, die geworteld was in de traditie van de Barbizon-school en het impressionisme. Hij begeleidde een generatie kunstenaars die zich trots 'leerlingen van Martínez' noemden.
Thematisch was zijn oeuvre veelzijdig. Zijn meesterschap als schilder en tekenaar blijkt uit zijn verfijnde behandeling van kleur en licht. Daarin weerklinken de invloeden van Argentijnse impressionisten zoals Martín Malharro.
Ook de lessen van zijn leermeesters Pagneux en Alice zijn duidelijk aanwezig. Deze elementen vloeien samen met de verworvenheden van het postimpressionisme. Hij excelleerde in het schilderen in de openlucht: subtiele wit- en grijstinten voor besneeuwde landschappen, levendige gelen voor korenvelden en soms een gedurfd rood als expressief accent. Hij beperkte zich niet tot één formaat of genre, maar beheerste zowel kleine studies, monumentale olieverfschilderijen als houtskooltekeningen met dezelfde technische beheersing en elegantie.
In Sint-Martens-Latem bleef zijn aanwezigheid lange tijd vrijwel onbekend. Burgemeester Raf Van de Abeele ondernam in 1984 nog een poging om de kunstenaar opnieuw onder de aandacht te brengen, maar zonder blijvend resultaat.[1] Werk van Martínez werd wel opgenomen in de tentoonstelling *Negen Negentigers in Latem*, die plaatsvond in Sint-Martens-Latem (11 augustus tot 29 september 1996). [2] In 2025 eerde de Nationale Universiteit van La Plata hem alsnog met een overzichtstentoonstelling, geopend op 1 april 2025 in het Museo de Arte Contemporáneo Beato Angélico van de UCALP – een postuum gebaar voor zijn internationale parcours. *(RVL)*

[1] Archief AMVC: briefwisseling tussen Raf Van de Abeele en Leo Poppe.
[2] GOOSSENS, Robert (red.), *Negen Negentigers in Latem*. Sint-Martens-Latem, 1996.

